

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγχεκριμένον ύπό τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Ἐγκύλιος ἀρ. 30, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1982—
διευθύνεται ἀνάγνωσμα δι' ὅλης ἐν γένει τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΤΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐποίησ θερμής 100. Ἐξ-
αννη δραχ. 55. Τρίτην δραχ. 30.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Λιγότερον γράπται διατίπ. 50.
Ἀκριβής δαλάρια 3. — Ἄγγλος καὶ ἔλλον ἐν γέ-
νει τῶν ἔλλον Κρατῶν σελίνια 10.

Ἐξάμνηνος καὶ Τρίτηνος διαλόγους

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΘ - ΕΚΔΟΣΙΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Αθῆναι, 17 Αὐγούστου 1985

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν ἵνα Δεκεμβρίου, ἀλλ' εἰ συνδρο-
μοὶ δρήξουν τὴν ἵνα οἰουδίσποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Οδός Εβραΐδος 42, παρά τὸ Βαρβάκαιον.

* Ετος 57ον. — Αριθ. 38

Περίοδος Η'. — Τόμος 42ος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ σημερινὸν φυλλάδιο, παθῶς καὶ τὰ δύο ἐπόμενα, ἢτοι τῆς 24 καὶ 31 Αὐ-
γούστου (39ον καὶ 40ον), θὰ ἐνδοθοῦν ἐκτασέλιδα. Καὶ τοῦτο γιατὶ ὁ δια-
πλασεῖνος αὐτὸς χρόνος (1934-35) ἔχει 53 Σάββατα, καὶ ἐνδὲ τὰ φυλλάδια
ἔργαιναν διδεκαστήδια, ὁ τόμος θὰ είχε 836 σελίδες, ἐνῷ τὸ πανονικόν εἶχε
τὰ 624. Μὲ τὰ τοία λαϊκὰ αὐτὰ δημοσίειδα (τὸ παθένα ἀπὸ 4 σελίδες
λιγότερο, 3×4=12) ἀφαιροῦνται οἱ 12 σελίδες ποὺ θὰ περίσσευναν, καὶ χωρὶς
τὰ περισσὰ Σάββατα ποὺ νὰ μὴ βγῆ φυλλάδιο.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ EUDOXIE DUPUIS

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Ο φακίρης εἶχε πάρει τὴν πένθιμη
ἀδιαφορία τοῦ πρώτου καιροῦ.

— Ετοι δὲ Ντάρλι βρισκόταν βιθυ-
νούμενος σὲ θλιβερὸ ρεμβαρδό, δια-
ζέσφιναν ἔνα κουρελοντυμένο ἀγόρι
ποὺ ἀνέβαινε τρέχοντας τὶς σκάλες
τοῦ Γκάττι, σταράτησε μογουμᾶς μπρο-
στά του κοιτάζοντάς τον πρῶτα μ'
ἐκπλήξη κι' διπέρα μ' ἔνα σαρκα-
στικὸ χαμόγελο. Ο Ντάρλι ἀναγνύ-
ρισε τὸν Κεμπίρ.

— Γιὰ φαντάσου, ἔκανε δι μικρὸς
Σαύδρα. Δέν περιμένα νὰ σὲ συγκυ-
τήσω. Εἶσαι ἀπὸ καιρὸ ἐδῶ:

— Ναί, ἀπάντη-
σε δὲ Ντάρλι.

— Εμεῖς δὲ,
φτάσαμε. Ο Καβα-
τακελοῦ ἥρθε σταλ-
μένος ἀπὸ τὸ ρα-
γιᾶ τοῦ Καρυατίκ
γιά γὰρ φέρη ἐδῶ τὰ
κόκκαλα τοῦ πατέ-
ρα του καὶ γὰρ τὰ
ρέγη στὸν Γάγγη.
Τοῦ ἔδωσε ἔνα σω-
ρὸ παράδεις γιὰ γὰ-
κάνγι αὐτῇ τῇ δου-
λειᾷ. Θὰ κάνγι καὶ
προσευχὲς καὶ νη-
στεῖς γιὰ τὴν φυ-
χὴ τοῦ εἰκοσιμά
μέρες στὴν παγό-
δα τοῦ Σίβα.

«Καὶ, δὲν μοῦ λέσ, δὲν σὲ βλέπω
τόσο καλοντυμένον σήμερα, δοσ τὴν
τελευταία φορὰ ποὺ σὲ εἶδα στὸ
Καρνούλ. Τὸ θυμόσαι ποὺ ήσουν κα-
θισμένος στὸ θρόνο;

Ο Ντάρλι δὲν ἀπάντησε.

— Λοιπὸν ξέρεις, συνέχισε δὲ ἄλ-
λος, μὲ κάθησαν καὶ μένα στὸ ίδιο
θρόνο, καὶ τὰ θραῖλα ἐκείνα ροῦχα,
τὸ χρυσοκέντητο σακκάκι καὶ τὰ με-
ταξωτὰ πανταλόνια τὰ φέρεσαι κι' ἔγω.

— Μπά; ἔκανε μὲ κάποια ἐκπλή-
ξη δὲ Ντάρλι ποὺ ἀγνοοῦσε δλαζόσ
είχαν συμβεῖ στὸ Καρνούλ ἀπὸ τότε
ποὺ είχαν φύγει.

— Ναί, καὶ ἔται ἡταν σωστό, δ-
πως λέει δ Καβατακελοῦ γιατὶ ἔτω
ἔπερπε γὰ γίνων βασιλεὺς καὶ δχι ἔσου.
Δοιπόν μὲ ἀνέβασαν στὸ θρόνο, στὴ
θέση σου καὶ μοῦ ἔδωσαν ἔνα σωρὸ
ώρατα πράγματα νὰ φάω καὶ ξεφάν-
τωσα μὲ τὰ σωστά μου. Κι' εἶχα
κιόλας γύρω μου ἔνα πλήθος σκλά-
βους ποὺ ἔκαναν δλα μου τὰ χατή-
ρια, καὶ μπαγιαντέρες ποὺ χορεύανε
καὶ περνούσσασ πατάληθεια περίφημα.
Κρίμα ποὺ δὲν κράτησε περισσότερο
αὐτῇ δι θραῖλα ζωῆ. Ἡρθαν οἱ Γάλ-
λοι σὰν τοὺς διαβόλους καὶ πήραν
τὸ Καρνούλ κι' ἔγῳ μὲ τὴν Καβα-
τακελοῦ ἀνκυκαστήκαμε νὰ φύγουμε
τρέχοντας.

— Κανένας δὲν μπορεῖ γάντιστα-
θῇ στοὺς Γάλλους, ἔκανε δὲ Ντάρλι
μὲ καμάρι.

— Κανένας δὲν μπορεῖ γά τοὺς
ἀντισταθῇ; γέλασε σαρκαστικὰ δ
Κεμπίρ, δὲ, ἀμε νὰ ίδης δὲν δὲν μπο-
ρεῖ κανεὶς νὰ τοὺς ἀντισταθῇ.

— Γιατὶ; Τὶ θελεὶς νὰ πῆς; ρώ-
τησε δὲ Ντάρλι μὲ ἀγνωνία.

— Γιατὶ κι' οἱ Γάλλοι μπορεῖ νὰ
τὴν πάθουν, διπὼς τὴν πάθαιναν οἱ
ἄλλοι ζωμε τώρα.

— Οι Γάλλοι;
Οι Γάλλοι νὰ νικη-
θοῦν!

— Ναί, μάλιστα,
νὰ νικηθοῦν, καὶ
γιὰ καλά!

— Νὰ νικηθοῦν!
Ελεγε καὶ ξανάλεγε
δΝτάρλι μηχανικά.

— Ε, καλά, τό-
σο περίεργο σοῦ
φάγεται;

— Και ποιδὲ τοὺς
νίκησε;

— Οι Εγγλέ-
ζοι, ποιδὲ δλλος.
Ο Μεχμέτ - Αλή
Χάν τοὺς παρακά-
λεσε γὰ τρέξουν νὰ

«Αρχισαν νὰ σέρνουνται μὲ τὰ τέσσερα»

τὸν βοήθησουν γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς Γάλλους νὰ τοῦ πάρουν τὸ φρούριο του τοῦ Τριτοναπαλύ κι' οἱ "Αγγλοὶ ἔτρεξαν καὶ τὸν βοήθησαν καὶ νίκησαν τοὺς Γάλλους.

— Εἶσαι βέβαιοι;

— "Ἄκου τώρα! Σᾶν νὰ γίνων κανένα διπλαστεύτο πρᾶγμα. "Άν εἰμι λέσι βέβαιος ι' Ἀφοῦ διστρατηγὸς τῶν Γάλλων ἔδωσε στὰ χέρια τοῦ Καβατακελοῦ ἔνα γράμμα γιὰ νὰ τὸ πάγι σ' ἔνα ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς του.

— Στὸν Καβατακελοῦ; ἔκανε δὲ Ντάρλι μὲ δυσπιστία, γιατὶ ήξερε πῶς μ' δῆλο ποὺ δὲ νοῦνός του χρησιμοποιοῦσε συχνὰ τοὺς φράγματας γι' ἀγγελιαφόρους, διστρόσ δὲ θὰ ἐμπιστεύσειν ποτὲ τὸν Καβατακελοῦ γιὰ μὲ τέτοια ἀποστολή.

— Δὲν τὸ ἔδωσε στὸν ἴδιο τὸν Καβατακελοῦ, ἔξηγγησε ὁ Κεμπέρ, μὰ δὲ Καβατακελοῦ τὸ πῆρε ἀπὸ ἔκεινον ποὺ τοῦ τὸ εἶχαν δῶσει.

— Πῶς τὸ πῆρε; ἀπόρρησε δὲ μικρὸς Κατρού.

— Ναί, τὸ πῆρε, συνέχισε δὲ Κεμπέρ καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε ἐμένα καὶ μοῦ εἶπε ἀντὶ νὰ τὸ πάω στὸν Γάλλο ἀξιωματικό, γιὰ τὸ δῶσω στὰ χέρια του στρατηγοὺς τῶν "Αγγλῶν.

— Εἶπε σ' ἐσένα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα; φῶναξε δὲ Ντάρλι μόλις ικανώτας τὸ θυμό του.

— Ναί, σὲ μένα, ἀπάντησε μὲ καμάρι δὲ μικρός.

— Καὶ σὺ τὸ ἔκανες;

— Καὶ βέβαια τὸ ἔκανα. Καὶ διστρατηγὸς τῶν "Αγγλῶν φάνηκε πολὺ εὐχαριστημένος καὶ μοῦ ἔρριξε μὲ χούφτα παράδεις καὶ μοῦ ἔδωσε νὰ φάω ἔνα σωρὸ καλὰ πράγματα.

— "Εσύ! Εσύ! Εσύ ἔκανες ἔνα τέτοιο πρᾶγμα! φῶναξε δὲ Ντάρλι μὲ σκουγκράτηη πιὰ ἀγκανάκτηση.

— Ναί, καὶ δὲ "Αγγλος στρατηγὸς ὁ διδηγόθηκε ἀπὸ αὐτὸ τὸ γράμμα ποὺ τοῦ πῆγα ἔγω καὶ νίκησε τοὺς Γάλλους.

— "Ἄθλιε προδότη, μοδγγραε δὲ Ντάρλι καὶ σήκωσε τὴν γροθία του νὰ χτυπήσῃ τὸν Κεμπέρ.

Μὰ προτού νὰ τὴν κατεβάσῃ, ἔγνωσε ἔνα χέρι νάκουρηπάτη στὸν ψυμό του.

Γύρισε καὶ κοίταξε Δίπλα του στεκόταν δὲ φακίρης.

Χωρὶς γὰ δνοίξῃ τὸ στόμα του τοῦ ἔκανε νόημα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Καὶ τὸ παιδὶ τὸν διπάκουσε σιωπηλό, διπὼς ἔκανε πάντα.

— Ανέβηκαν τὶς σκάλες κι' ἔφτασαν ἐπάνω στὴν πλατειὰ προκυμαῖα.

— Ο Κανιούρι βρισκόταν ἔκει σελλωμένος καὶ τοὺς περίμενε. Ο φακίρης ἔκανε πάλι νόημα καὶ δὲ Ντάρλι

σκαρφάλωσε στὴν ράχη τοῦ ἐλέφαντα καὶ κάθησε στὴν χαρούντα.

Η πολιτεία ἦταν ἀκόμη γεμάτη κίνηση. "Ένα πλήθος ἀπὸ προσκυνητές, ἄνδρες καὶ γυναικες, ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ σπίτια διποὺ τοὺς ικανούς καὶ γενναῖος ἀποφασιστικοὺς καὶ τολμηροὺς. Μὰ δὲ Μπουσό δὲν εἶχε ξαναγυρίσει ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀποστολή του στὸ Δεκάν. Ο Ντοπλέτ θὲν εἶχε κοντά του παρὰ τὸν Νταντέλγι, ἔξαντλημένον ἀπὸ τὴν ἐλονοσία καὶ τὸν Λώ τὸν ἀγεψιό τοῦ διάσημου Σκύτου τραπεζίτη.

Ωστόσο στὸν Λώ δὲν εἶχε κι' ἔξαιρετικά μεγάλη ἐμπιστοσύνη, δὲ Ντυπλέτ, κι' ἡ γυναικά του εἶχε ἀκόμη λγωθερη.

— Πρωτα ἀπὸ δόλα εἶναι ξένος κι' αὐτὸ τὸν κάνει ἀντιπαθικό τοῦ στρατό, ἔλεγε ἡ πριγκίπισσα Ιωάννα. Η τόλμη του δὲν εἶναι πάρα αὐθαδεια, ἡ ἀποφασιστικότης του δὲν εἶναι παρὰ ματαιοδοξία. Εἶναι ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ τὴν ἀλλή μέρα βλέπουν ἔκεινα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν κάνει τὴν προηγουμένη.

— Όλος αὐτὰ ποὺ λές εἶγαι σωστά, μὰ τὶ νὰ κάνω ποὺ δὲν έχω άλλο; "Αχ, αὖ δὲ Μπουσό ηταν ἔδω!

— Ετσι δὲ Λώ διαρίστηκε ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας.

— Αὐτὸ τὸ μέρος τους οἱ "Αγγλοι εἶχαν γιὰ ἀρχηγὸ τὸν ταγματάρχη Λωρεὺς ποὺ στὶς διαταγές του διηγετούσε δὲ λοχαγὸς Κλάιβ, ποὺ ἔμελλε γιὰ πρώτη φορὰ σ' αὐτὴ τὴν ἐκστρατεία νὰ δειξῃ τὶς μεγάλες στρατιωτικές του ἵκανότητες.

Στὴν ἀρχὴ ἡ τύχη πήγαινε πότε μὲ τὸ μέρος του ἐνὸς πότε μὲ τὸ δόλου. Τὴν μέρα νικούσαν οἱ "Αγγλοι καὶ τὴν ἀλλή τοὺς χτυπούσαν οἱ Γάλλοι. Ωστόσο δὲ οἱ γρήγοροι έδειξε πὼς ηταν στάλεγματα, ζητών τὸν φοβόταν ἡ πριγκίπισσα Ιωάννα. "Έκει ποὺ ἔπρεπε νὰ φανῇ τολμηρός καὶ ἀποφασιστικός, ἔδειχε μὲ καταστρεπτική ἀδράνεια καὶ ἀναβλητικότητα.

(Ἀκολουθεῖ) ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΙΧΟΥΑΝ

Ω. NATAN...

Η σόδινη μορφή σου ἀγνογελά. Στὴ μέση τ' ἀνθισμένον παραθόνου στὰ μάτια σου ή Εἴνευχια μιλά. Κι' ςχεις τὴν κόμη ἀλεύτερη τοιγάδου

Ἐφάνηκες σὸν ρόδο στὴν αὐγή, Ζωτικό παιδὶ με τὰ δροσάτα χελλή,

Ως "Ανοικη θὰ σ' ἔφερες στὶς γῆ Κομηδού μοντέλο ἐνὸς τεχνίτη ή σιμίλη.

Κι' ἔγω, ως περνῶ δειλὰ καὶ σὲ κοιτῶ Ν' ἀκούσω τὸ τραγούδι τῆς Χαρᾶς Σιωπῶ, καὶ τὴν ἀνάσα μου ικατῶ. Καθώς τὸ λές τρελλὰ καὶ λαχταράς

•Ω, γάτων τὸ τραγούδι σου καὶ μόνο Νά πάρω νὰ τὸ πάω ἔκει βαθειά. Μέσα σὲ μίαν ἀνηλιαγή σπηλιά Τὸν Δράκοντα νὰ ἔχειλάσσω Χρόνο.

ΜΑΡΙΑ Μ. ΦΑΛΑΓΓΑ

Ζ. ΤΟΠΙΟΛΙΟΥΣ

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΓ΄ΔΑΣ

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγ., καὶ τέλος—

— Ο φαγτάρος ἀπάντησε:

— Βλέπω ἔνα σύννεφο σκόνη μαχριά, στὴν ἄκρη τοῦ δάσους. Τώρα ἔρχεται κοντήτερα καὶ βλέπω μιὰ φωτιά βοσκοπούλα ποὺ ἔρχεται κατὰ δῶ μὲ τὶς χήνες της.

— Νὰ δοκιμάσουμε, τὸ στέμμα καὶ στὴ βοσκοπούλα, εἶπε τὸ βασιλόπουλο.

Τάλλα κορίτσια, ντρέπουται νὰ μετρηθοῦν μὲ μιὰ βοσκοπούλα, καὶ φωνάζουν «οχιά». Μὰ δὲ βασιλιάς εἶπε στὴ μαχριά νάρθη κοντά τους καὶ μελίς τῆς ἔβαλε τὴν κορώνα, εἶδε πῶς τῆς πρήγματος θαυμάσια.

Τὴν έδια στηριζὴ δὲ ήλιος χάθηκε κι' διαραγὸς σκοτείγασε, τόσο ποὺ κανένας νὰ μήν πορτράγει τὸν Λόρδο τὸ πρόσωπο τῆς βοσκοπούλας.

— Ο κόσμος φώναξα:

— Ζήτω τοῦ Σιγισμόνδου καὶ τῆς Ανταλμίγας!

— Μᾶλλοι συλλογιζόνται;

— Μπᾶ! Δὲν εἶναι πάρα μιὰ βοσκοπούλα.

Τότε ἡ κοπέλλα, μὲ τὴν κορώνα στὸ κεφάλι, πήγε στὴν μεγάλη σάλλα τοῦ παλατίου, ποὺ φωτίζονταν ἀπὸ χιλιάδες κεριά. Μὰ πάνω &π' δόλα αὐτὰ ἀστραφτεὶ ἡ διμορφία τῆς βασιλοπούλας, δταν βρέθηκε δέξαφνα, μέσος στὸν κόσμο, ντυμένη στὰ χρυσά. "Αμα βρήκε τὸ μαργαριτάρι, βρήκε κι' δόλα τὰ δώρα τῆς κόκκινης νεράϊδας. Μὰ τὸ καλύτερο ἀπὸ δόλα ηταν πώς πράτησε καὶ τὸ δώρο τῆς μπλέ νεράϊδας, τὴν καλή καρδιά. Καὶ καθὼς ἡ θύμηση τῆς ξαναγύρισε, θυμήθηκε πόσο κάκια ηταν ἀλλοτε καὶ πῶς εἶχε ἀλλάξει δψη, καὶ πόσο καλύτερο ηταν νάχη μιὰ καλή καρδιά. Κι' ἔπεισε στὰ πόδια τῶν γονέων τῆς καὶ τοὺς γύρεψε συχώρεση γιὰ τὴν περηφάνεια τῆς. "Γατερά, γιὰ γαποδέλη πόσο εἶχε ἀλλάξει ἡ καρδιά της, πήγε καὶ βρήκε τὴν γριά καὶ τὴν ἔφερε στὸ παλάτι.

— Ο γάμος ἔγινε στὸ παλάτι κι' δόλο τὸ βασιλεῖο ἔφερντασε. Τοὺς τέσσερους αὐλίκους καὶ τὶς τέσσερις αὐλίκες τοὺς διφηνούσαν δὲν ἔγινε τεχνίτη ή σιμίλη.

— Ελν" ὅμορφο τὸ μαργαριτάρι τῆς "Ανταλμίγας, μ' ἀκόμα διμορφώτερη εἰν" ἡ καλή τῆς καρδιά.

— Σ. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

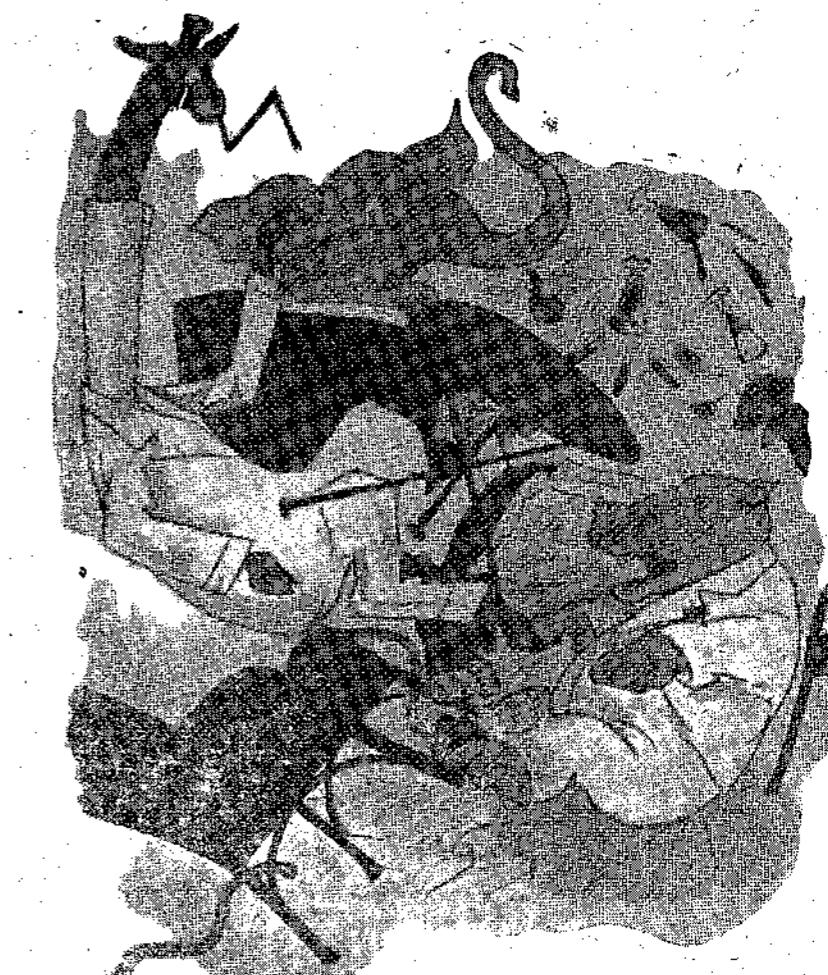
[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

H.— "Ενα δοξημό παιχνίδι

— Εκεῖ λοιπὸν ποὺ κάθισαν ήσυχα τὰ τρία μεγάλα ζῶα, ἔνας ἀπὸ τοὺς κατεργάρηδες μικροὺς πιθήκους, ποὺ τριγύριζαν τὸ τραπέζιό τους, πῆρε ἔνα μυτερό καρφί, καὶ τόχωσε σιγά-σιγά κατώ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα ποὺ καθόταγαν.

— Αμα τὸ καρφί τού τριγύρισε τὴν ψάθα κι' ἄγγιζε μὲ τὴν μύτη του τὸ πετσί τοῦ ιπποπόταμου—ποὺ σ' ἔκεινο τὸ μέρος ήταν ἀρκετά τουφερό—τὸ μέγαλο ζῶο ἔβγαλε μιὰ μεγάλη φωνή;

— "Αί! τουπήθηκα! "Αί! ..

Έπειτα τό ποιήμα είναι πολύ μεγάλο—έπικο στροφές από πάντες στέγουσας ή κάθε μιά—και η τακτική έπαναληψή του πρότοιο στίχου κάθε στροφής, μ' όποιο πολύ συνηθίζεται, έδω καταντάει κοραστική.—
«Διαβαίνεται ή ζωή· τον Κορφιατόπενούν.
Το θέμα συνηθίστατο. Τό γράφω δὲν παρασκεύασται πιπάτα τό ξεμπρεπινό.— Θά έξακολουθήσω.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΥΓΓΑΝΥΜΟΝ

Κανένα φερεντινό δὲν έγκρινεται, ούτε άναγνεται, άν δεν ανυδεύεται από τη δικαιώματα, δρ. 10.— Τό έγκρινόμενο ή άναγνούμενο ισχείουν δε την 30 Νοεμβρίου 1935. «Οισιονδεύονται άπλα Α. δινήκουν αε ληρία, και δει την Κ. σε κορίτσια

Νέα Ψυγγάνυμα: Σολλιγειος, Δ. (ΘΜ). 'Αγρίμη, Δ. (ΑΚ). Λόρδος Κλιτσενό, Δ. (...). Φωτισινό Σκοτάδη, Δ. (Δ.). Μαίμους του Κωλέττη, Χ. (...).

Το Διαπλασιστικό δεν έγκρινεται των φίλων της: Πειραιωτάκη (έστιτιλα 11 φύλλα· κανόνιον δρ. 23,50)· Δάμιφραν (πράσιτσα· ψ., θυμοδιαι πολύ καλά τή γιαγιά σου με τό φευδώνυμο Κροκόπετσος 'Ησας' σαν δρεσαν αι τόμοι;) Μαστροχαλαστήν (δ., δέν άργησε και τύχο πολύ άλλοι κάνουν πολύ πάντα και δέκα χρόνια ως ν' άποφασίσουν για μού πρωτογράφουν! αυτό ζετείλα τόν τόμο;) Κυρριωτόπουλο (τά διαβα δλα κι' έξετάλεσσα χαίρω ποι διασκεδάζεις τόσο καλά στήν Κερδίνεια· βιδίλια για τήν ήλικιά σου είναι μόνο οι τόμοι μου και τής Βιβλιοθήκης μου· έπισης μερικά άπο τίς Πασάδ. Βιβλιοθήκης 'Ελευθερούδηκη και Δημητράκου;) Μικρός Τζέκεν (αντό καθίς θά είδες, σου ένακρινα γιατί τό άλλο δέν ήταν άλευθέρος· χαίρω για τήν άπόφασή σου και μπράδο πού προβιδάθηκες μέ 9° γράφει μου;) Μάργον (τό κατάλαβα δύτι πήρες αιτό τό φευδώνυμο ώς χτιζότακό τού δινόματόσσου· καλό τό Π. Πνεύμα, θά δημοσιεύθη;) 'Άνθος' 'Άνεμονης (έξετάλεσσα τίς παραγγελίες σου· στόν τόμο τού 1922 είναι τό 'Παιδί τής Μαύρης Μάνας·' αιτό τού 1923 ή 'Μικρή Βασιλίσσας.') Χειμωνανθόν (μετά χαράς· καθίς θά είδες, σου ένακρινα αιτό τό φευδώνυμο πού είχε άλλοτε κι' ή μαρμά σου· γράφε μου;) Κουρουγνίθι (διαβα· θά τό διαβάσω με τή σειρά του και θά σου ούτι πώ;) Σημαράπαιον (τό δέν· άπο τά δυο θά δημοσιεύθη ώς Παιδικόν Πνεύμα;) Πλεύρες-Πλεύρες (έστιτιλα· γιατί τό μεθιστορηματάκι διέταν δ. κ. Ε. τό παραχώρησε τάτα στήν Κυρκούδη· ποι τό ζεύλα στή σειρά τού δικτύων τής πιστεύων πώς τής Β. θής 'Ελ. θά σου άνταποδώσῃ;) 'Άσμα τάν' 'Άγγελων (χαίρω πολύ· σά συγχαίρω για τό άριστα· γράφε μου· λοιπόν τώρα πού έχεις τόν καιρό και τήν ζέσεια;) Μικρός Παγιστήν (χαίρω πού περνάς τόσο καλά τό καλοκαιρίου σου· για τή Σ.Σ. Δ. δέχομαι και μεταρρέσεις και άγκεδοτα, δχς δημιώς γελοιογραφίες· καλό τό Παιδικό Πνεύμα, θά δημοσιεύθη;) Μαστροχαλαστήν (έστιτιλα δεν τό διαβάσω με τή σειρά του και θά σου ούτι;) Κυριανούδηστηγ (τό φεύδωνυμο 'Άστειδερς τό ίχεις άλλος;) Συναγρίδειν (έστιτιλα· εδώχαστιθ για τίς καλές διαθέσεις και περιφένω· εστίχος είναι ή γραμμή, ή άραδα.) Ασξίαν (αιτό σου ένακρινα και χαίρω πολύ για τή γνωριμία· γράφε μου;) 'Άθαναγος Χουσάνθεμον (μετά χαράς· έστιτιλα 'Οθηρή και 2 δεσμίδες λυσόχαρτο;) Χειροσύνερο (στό έρχομενο;) Μυρτίην κτλ. κτλ.

Εις δέσσες έκπαστολές διαβα μετά τήν 10 Αύγουστου, θάπαντήσαν στό έρχομενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΛΕΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τού 274ου Διαγωνισμού Διάστασης.
Αι λύσεις του φιλολογίου τούτου δενται μέχρι τής
17 Οκτωβρίου.

490. Συλλαβδυγίφως
Μιά θεά, φίλοι μου λύται,
'Από γούμα αποτελείται
Κι' άπλο έστι πού κυνηγείται—
Εύκολα πού θά τή βρήγε!

Σημένη

491. Μεταγραμματισμός
Κιτρινωπό και μαλακό,
Σε λίγη ζέστη λυώνει.
Μέρος, με άλλο ασχικό,
Τού σώματος δηλώνει.

Περονέσπερος

492. Άναγραμματισμός
Μέσος στούς προδότες, λέω έγω,
Τόν δηλιο τούτο σφραγίδη
Πρέπει νά τόν περάσης.
Τόν άναγραμματίζουμε;
Θά γίνη αυτό πού δεξίσουμε
Μετά... τίς έξετάσεις.

'Αγκάδι

493. Αίγυμα
Τό προσνιμό τά πάτα μας
Πολλές φορές άπλιζει.
Τό θηλυκό, φαγώσιμο,
Καθόλον δεν σπανίζει.

Πριγκίπισσα τών Δελλαρίων

494. Δικτυωτόν
* * * * * =Κράτος τής Εδρώπης
* * * * * =Πόλις τής Αμερικῆς
* * * * * =Ριγιά, κρυώνει
* * * * * =Οχι

Και καθέτως τά ίδια.

Μπατόρεν

495. Συλλαβίη 'Άκροστιχης
Αι άρχικαι αντλαβαί τών κάτωθι ζητούμενων λέξεων απότελον 'Άγιαν:
1. Πλούσιον· 2. Μέγας πατήρ τής Εκκλησίας· 3. Κοιτής τού 'Άδον.

'Αστοςία Περικλέους;

496. Γρέφος.

Ηχώ ου σα παθ Λοπόρος ου

Σπίρτο Μενάχο

Παρόδημα.—Διορθώσατε τών άριθμούς τού Πνεύμου. 'Άσκησεων τού προπονημένου φιλλαδίου. Οι άριθμοι τού Πτέρωτού Γράμματος είναι 483-487. Και άριθμος τού Φωνηντολίκου 488. Οι άλλοι έχουν καλός.

ΑΥΓΕΙΣ
τών Πνευμ. 'Άσκησεων τού φύλλα. 28

303. Ασπότης (δές, πότης). — 304. Αειδένον-Μεξικόν.—305. Σταυρός-Σταυρός.—306. Διμήν-Λιμνήν.

307. Α. 308. ΕΡΑΤΟ - ΔΑΝ ΣΘΕΝΗΣ (ρέν-

ΣΥΡΟΣ νος, Ατόσα, Τή-
ΜΑΡΟΚΟΝ νος, θέρνη, θέρ-
ΑΒΕΣΣΑΛΩΜ νος, θέρος, Νάν-
τη, Ηρόσερατος).—309-313. Διά τού

Τ: έσος, έτος, Άγρια, ιλίτιος, άντες. —

314. ΦΟΙΒΗ, ΟΛΒΟΣ, ΒΟΥΡΑ (Φο-
Βος, ΟΛΩφέρενης, ΙΒΥκος, ΒΩΡΙ,
ΗΣΑτις). — 315. 'Η δουλειά η γροπή

δέν έχει. — 316. 'Η πλότισ σου σέσπονε
σε (επ τίς τίς, σου σε σο, κι' έσ ε).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΔΕ'-483]

Μ αργιολάκι, για τή γιορτή σου δέ-
ξου δλόθερμες αύχες άπο τήν:

Καρδοκλέρτρα

[ΔΕ'-484]

Υ ποστραζέτα (ΔΕ'-412). Βραβεία
διαλεχείται!!!

Πειραιωτάκι (Τάκης Χωριανδς)

[ΔΕ'-485]

Θ άλοντας ν' αποτήση για τη διάθεση
μια συλλογή από Διαπλασικές φυσιο-
γυμνίες, άνταλλάσσω φωτογραφίες με δ-
σους άπιθυμούς. Άλληλογραφώ, άνταλλάσ-
σω Μ. Μυρτιά. Στελλατε: 'Αργ. Καγιά-
φαν, Κυπαρισσιαν, διά: Τοίλας

[ΔΕ'-486]

Α ποταλάσσατα διάγωνισμού μου: Βρα-
βείον Α') Γαστριά, Β') Μ. Αθλητής.

Τοίλας

[ΔΕ'-487]

Δ απλασιόσπουντα, τώρα με τίς ζέστες
χρειάζεται και λίγη δροσιά γι' αύτο
προκηρύσσως διαγωνισμό· και αλαμπου-
ριού. Συμμετοχή δωρεάν... Θά βραβεύ-
θείν τά δυο καλύτερα. Πειράνιο δέν' θ-
λευς-ες (ΔΕ'-285). 'Αργεκόν 'Αλας

[ΔΕ'-488]

Α νταλλάσσω Μ. Μυρτιά και άλληλο-
γραφώ με δλους-ες. Στελλατε πρώτοι.
Δ/σος: Λεπτή Καρδούλαν, Πόστ-Ρεστάντ,
Καλάμας. Δεκτή Καρδούλα

[ΔΕ'-489]

Η λιμράνη Γοντελα=Δ..... Αν-
ταλλάσσων τετραδιάκια; Περιφένω.
Δ/ση: (ΔΕ'-480).

Α άγρουστιάτικο δειλινό

[ΔΕ'-490]

Κ υρισρής, δέν άξισουν... πεντάρα οι
αποκαλύψεις σου. 'Ιαβέρη, νά περι-
μένουρα 2 τετραδιάκια;

Πίστις-Παρτίς, 'Άθανάσιος Διάκος

[ΔΕ'-491]

Ζ ακυνθινούλα, πού ν' άνταποδάσω τε-
τραδιάκια; Εάχασες νά βάλης Δ/ση.

Τρελλή Άδηλα

[ΔΕ'-492]

Τ η γιορτή σας, Φαντίνα, και αντι-
πρόσδρε μας Μικαήλ· Σεργουώφ,
ραίνουμε με καρδιόγαλτες αύχολες.

«ΑΜΙΛΛΑ»

[ΔΕ'-493]

Μ όνικα, τετραδιάκια άνταπεδωσα
Πόστ-Ρεστάντ. Στήλε διεύθυνη σου.

Κουρασμένος Διαβάτης

[ΔΕ'-494]

Μ παίνοντας στό μυρωμένο σαλονάκι
τής Διαπλασιού, χαρέται δλους-ες.
Άνταλλάσσω τετραδιάκια με δλους-ες.
Στελλατε: 'Αβελφούς Βασιλογλού, Μεγ. Α-
λεξάνδρου 37, Θεσσαλονίκην, διά:

Δεινότερυγιάστην

[ΔΕ'-495]

Π ρωτομπαίνοντας στό Διαπλασιού, με
χαρέται δλους-ες. 'Άνταλλάσσω Μ.
Μυρτιά. Απαντώ άμεσως. Στελλατε: Η-
ρικλήν Καλαϊσάκην, Κολοκοτρόφην 105,
Πειραιώ, για: 'Γελαστός' Υπελοχαγός

[ΔΕ'-496]

Ι αρέρη, λές πώς δέν σε ένθιαφέρει. Νη
σε έποκαλύψουν. Σέ δποκαλύπτω λοι-
πόν δέν γορίζοντας πώς δέν θά σου κα-
κοφανή. 'Ιασέρης=Σέρλοκ Χόλμες=Άνθης
τού Μυριά=Κορφηράς=..... τί λέσ,
νά συναχίσω; 'Μαίμους του Κωλέττη

[ΔΕ'-497]

Σ φίγκ, Ξεκομένη Λαΐδη, Κλιφρηγ
Πεταλούδησα, χρόνια πολλά.
Ολιμπένη Γοηγελά